

LA CREU DE GAUDÍ I ELS CRUCIFICATS DE LA CIUTAT

Metodologia Magis

INTRODUCCIÓ

“Alçar la mirada” no és un exercici d’evasió cap al cel per oblidar la terra. La creu de la Sagrada Família coronant Barcelona és un recordatori permanent que el Senyor es troba entre els crucificats de la ciutat. Aquesta va ser la intenció d’Antoni Gaudí. En la catequesi que aquí et proposem (pensada com a sessió de grup d’una hora) et convidem a contemplar alguns dels rostres de dolor del nostre voltant. Aprendrem així a deixar-nos tocar per ells i respondre a la crida de Déu.

1. CONTEMPLACIÓ: "CRUCIFICATS" A LA NOSTRA CIUTAT

Soledat

La Sra. **Dolors** (88 anys) viu en un quart pis sense ascensor al barri de l'Eixample. La seva xarxa d'amigues ha anat desapareixent. La seva única connexió amb el món és la ràdio i el voluntari que la visita un cop a la setmana. Representa la "soledat no desitjada", una creu invisible i silenciosa enmig de la gran ciutat.

Angoixa

La **Carla** (20 anys) és una estudiant brillant, atrapada en el mirall de l'anorèxia. La seva creu és la d'una tristesa que li menja el cos i l'esperança, sentint que mai serà "prou bona" per a les expectatives del món. Viu crucificada pel mirall: *L'anorèxia no va començar perquè volgués ser model. Va començar perquè volia desaparèixer. Sentia que no era prou bona filla, ni prou bona estudiant, ni prou maca... La tristesa se'm menjava per dins. Vaig creure que, si controlava el que menjava, podria controlar el meu dolor...*

Addició

El **Marcos** (43 anys) és addicte als videojocs i a les xarxes, viu en una "violència passiva" d'aïllament. Ha perdut el contacte amb la realitat, tancat en un món virtual on el conflicte i la dopamina substitueixen la pau del cor. La seva agressivitat creix quan està "desconnectat". Està crucificat per la dependència que li roba la llibertat.

Exclusió

L'Ahmed (26 anys) va arribar del Marroc en pastera: *Quan vaig arribar a Barcelona, pensava que el calvari s'havia acabat, però va començar una altra creu: la de ser invisible. Dormia al carrer, prop de la Plaça Catalunya, i la gent passava pel meu costat sense mirar-me als ulls. Busca feina i dignitat, però sovint només troba mirades de rebuig. Quanta incertesa, quant camí li queda per endavant. En ell, Crist ens pregunta: "M'has vist?"*

2. ESCOLTEM LA PARAULA DE DÉU

Evangeli segons Mateu (Mt 25, 35-40)

*Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm.» Llavors els justos li respondran: – Senyor, ¿quan et vam veure afa-
mat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foras-
ter, despullat, malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? »El rei els respondrà: »– En veritat
us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi.*

Primera carta de Joan (1 Jn 3, 17-18; 4, 20)

*Si algú que té béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les en-
tranyes, com pot habitar dins d'ell l'amor de Déu? (...) Qui no estima el seu germà, a qui veu,
no pot estimar Déu, a qui no veu."*

3. PARAULES DEL PAPA LLEÓ XIV

*"La Transfiguració anticipa la llum de la Pasqua (...) que Crist irradia sobre tots els cos-
sos flagel·lats per la violència, sobre els cossos crucificats pel dolor, sobre els cossos
abandonats en la misèria (...) El Redemptor transfigura així les ferides de la Història (...).
La seva revelació és una sorpresa de salvació! Encara ens atreu? El veritable rostre de
Déu, encara troba en nosaltres una mirada d'admiració i d'amor?" (Àngelus 2n Diumenge
de Quaresma)*

*"L'amor cristià supera qualsevol barrera, apropa els llunyans, reuneix els estranys, fami-
liaritza els enemics, travessa abismes humanament insuperables, penetra als racons
més ocults de la societat. Per la seva naturalesa, l'amor cristià és profètic, fa miracles,
no té límits: serveix per a allò impossible" (Dilexi te n. 120).*

4. LES CREUS VISCUEDES PER ANTONI GAUDÍ

- L'any 1910, Gaudí va caure en una profunda depressió i malaltia. Va ser en aquest "pou" on va néixer la força per dibuixar la Façana de la Passió. El dolor es va fer art i esperança.
- Enmig de la seva crisi espiritual, el bisbe Torras i Bages li diu que el seu talent ha de servir a la glòria de Déu. Gaudí obre els ulls: la seva arquitectura ja no és seva, és per als altres.
- Gaudí va viure una vellesa austera i solitària, sovint confós amb un captaire. En aquesta soledat, ell "aprenia a mirar el món des de Déu".

5. MOMENT DE PREGÀRIA

Contemplació: prenc un moment per imaginar-me el rostre i la història de la Sra. Dolors, la Carla, el Marcos i l'Ahmed... Coneixes altres crucificats? Evoca'ls ara en la teva memòria, en el teu cor, en la teva pregària.

Com és la meva mirada cap als qui són diferents, als qui viuen en els marges, als "ningú", als que ens compliquen la vida, als "crucificats" d'avui? Compassió, tendresa, indiferència, judici...?

Medito el text de la 1a carta de Joan: On estic tancant les entranyes i on les puc obrir aquesta setmana? Quines són les meves excuses i resistències? No mirar, no sentir, no implicar-me...

Deixo que ressoni Mateu 25: "A mi m'ho fèieu"..

6. MOMENT DE DIÀLEG EN GRUP

- Què he **sentit** durant aquesta estona de pregària?
- Què he **pensat**?
- A què em **mou personalment**?
- A què ens **mou** com a **grup**?

PREGÀRIA FINAL

"Senyor, esperonats per la visita del papa Lleó, alcem la mirada vers la creu blanca de la Sagrada Família, que illumina la ciutat. Però no ens quedem aquí. La creu senyala constantment vers la Sra. Dolors, la Carla, el Marcos, l'Ahmed i tants altres.... Desvetlla'ns del son de la indiferència i transforma la duresa del nostre cor. A exemple de Gaudí, posem el nostre talent al servei de la Glòria de Déu, que és que l'home i la dona visquin. Amén".